

Συνέντευξη

Άννας Γαλανού

1. Τι πραγματεύεται το νέο σου μυθιστόρημα;

Το νέο μου βιβλίο “Όταν Φεύγουν Τα Σύννεφα”, είναι ένα σύγχρονο μυθιστόρημα 552 σελίδων με πέντε κεντρικούς ήρωες. Είναι μια ιστορία που ναι μεν εξελίσσεται στο σήμερα, όμως έχει άμεση σχέση με το παρελθόν των τεσσάρων ηρώων της που απροσδόκητα συνδέονται μεταξύ τους με έναν τραγικό τρόπο. Κομβικό σημείο του μυθιστορήματος είναι τα αληθινά αισθήματα και η πραγματική αγάπη που υπερπηδά σκοπέλους, ξεπερνά φοβίες, ψέματα και υπεκφυγές για να νικήσει όλα τα εμπόδια και να δικαιωθεί. Είναι μια ιστορία γεμάτη ένταση, με απρόβλεπτες εξελίξεις αλλά και με έντονες συναισθηματικές καταστάσεις. Η δικαίωση και η κάθαρση επιβάλλονται και το τέλος του βιβλίου είναι ένας φάρος ελπίδας και ουσιαστικής ζωής για τους ήρωες του.

2. Γιατί επέλεξες να καταπιαστείς με μια αισθηματική ιστορία; Βρίσκεις τέτοιου είδους μυθιστορήματα να έχουν μεγαλύτερη ανταπόκριση στο κοινό ή την επέλεξες υπακούοντας στη δική σου εσωτερική φωνή;

Γράφω πάντοτε υπακούοντας την ψυχή μου και τις αναζητήσεις που μου δημιουργούνται κατά καιρούς, γιατί και κανένα βιβλίο μου δεν μοιάζει με το άλλο. Όλα όμως έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό. Περιγράφουν ανθρώπινα συναισθήματα και καταστάσεις. Τα βιβλία μου, όπως συνηθίζω να λέω, είναι ανθρωποκεντρικού χαρακτήρα. Το συγκεκριμένο δεν περιγράφει μια απλή αισθηματική ιστορία, ούτε αφηγείται μόνο ένα μεγάλο έρωτα. Είναι ένα πολυσύνθετο μυθιστόρημα, όπου ο κάθε αναγνώστης θα ανακαλύψει και δικά του χαρακτηριστικά.

3. Στο βιβλίο γίνεται λόγος για τον θεσμό του γάμου. Τα τελευταία χρόνια ο συγκεκριμένος θεσμός, ιδίως στη χώρα μας, δείχνει να νοσεί. Τι νομίζεις πως χρειάζεται να κάνουν τα σύγχρονα ζευγάρια ώστε να τον διατηρήσουν ζωντανό και να παραμένουν μαζί ες αεί;

Τα τελευταία χρόνια οι ανθρώπινες σχέσεις γενικά περνούν μια μεγάλη κρίση. Ίσως οι ρυθμοί της ζωής και τα δυσεπίλυτα προβλήματα που ξεκινούν από πολύ νωρίς, εμποδίζουν τα ζευγάρια να δημιουργήσουν μια πιο ειλικρινή και πιο ουσιαστική σχέση. Νομίζω πως από ένα σημείο και μετά υπερισχύει ο εγωισμός και ένας ανταγωνισμός που φθείρει σιγά σιγά τα πάντα και η αδιαφορία γίνεται ο πραγματικός πρωταγωνιστής όλων. Η καθημερινότητα γίνεται ρουτίνα επανάληψης, ακολουθεί η κούραση, η σιωπή, η άρνηση της συζήτησης και από κει και πέρα η απομάκρυνση του ζευγαριού είναι αναπόφευκτο γεγονός.

- 4. Πόσο πολύ παλεύεις με τον εαυτό σου ώστε να κρατήσεις για το τέλος του βιβλίου τις μεγάλες ανατροπές της πλοκής σου, οι οποίες είναι αυτές που αφήνουν τις περισσότερες φορές, τους αναγνώστες άφωνους και εντυπωσιασμένους;**

Δεν παλεύω καθόλου. Πριν ξεκινήσω να γράφω, έχω όλη την ιστορία στο μυαλό μου, μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας, γιατί και ξέρω επακριβώς και πως θα τελειώσει. Δεν είναι το ζητούμενο για μένα να μείνει κάποιος άφωνος στο τέλος. Η επιθυμία μου είναι οι αναγνώστες μου να μη θέλουν να αφήσουν το βιβλίο από τα χέρια τους σε όλη την διάρκεια της ανάγνωσής του.

- 5. Αν αναζητούσαμε το μήνυμα του βιβλίου, ποιο θα ήταν αυτό κατά τη γνώμη σου;**

Δεν είναι μόνο ένα το μήνυμα. Το βιβλίο ακουμπά και αναμοχλεύει αξίες που οφείλουμε να μην ξεχνάμε. Την πίστη, την αλήθεια, τα πραγματικά αισθήματα, την τόλμη, την αφοσίωση, την περηφάνεια, την καλοσύνη, την ουσιαστική προσέγγιση της ζωής, τον έρωτα, την αληθινή αγάπη. Ξορκίζει τον φόβο, την μισαλλοδοξία, το ψέμα, την υποκρισία, την κακία και τον φθόνο.

- 6. Πού ευελπιστείς να φτάσεις συγγραφικά;**

Πουθενά. Για μένα νομίζω είναι μονόδρομος, γιατί γράφω από πολύ μικρή ηλικία. Νομίζω ότι γιατί γεννήθηκα.

- 7. Τι σημασία αποδίδεις στις κριτικές τόσο του κοινού όσο και των ειδικών;**

Τους ειδικούς τους ακούω, τους διαβάζω και τους κρίνω κι εγώ με την σειρά μου. Σ' εκείνους που δίνω μεγάλη σημασία είναι οι αναγνώστες μου. Εκείνους τους ακούω πολύ προσεκτικά και σέβομαι την γνώμη και τις παρατηρήσεις τους.

- 8. Το κάθε σου βιβλίο καταφέρνει να αγγίζει συναισθηματικά και πνευματικά πλειάδα αναγνωστών. Κάτι τέτοιο λάμπει στα μάτια σου ως κομπλιμέντο ή βαθαίνει μέσα σου ως ευθύνη για το κάθε επόμενο συγγραφικό τόλμημά σου;**

Σίγουρα είναι μια ευθύνη, αυτό δεν μπορώ να μην το παραδεχτώ. Δεν κολακεύομαι όμως ποτέ. Η αγωνία μου είναι να μην απογοητεύσω τους αναγνώστες μου και γιατί δεν κάνω εκπτώσεις, για να πουλήσω περισσότερο. Γράφω πάντα με γνώμονα την καρδιά και τα συναισθήματά μου.

- 9. Μελλοντικά σχέδια;**

Δεν κάνω ποτέ.